

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON 10
KANTONALNI SUD U LIVNU

Broj: 68 1 Rs 017063 25 Rsž
Livno, 23.06.2025. godine

Kantonalni sud u Livnu, u vijeću sastavljenom od sudaca Ozrenke Vidačak kao predsjednice vijeća, Sofije Vrdoljak i Ane Krstanović kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika Javna zdravstvena ustanova Dom zdravlja Drvar, ul. ..., koga zastupa punomoćnik Milana Vukojević, odvjetnica iz Banja Luke, Aleja sv. Save 7a, protiv tužene-protutužiteljice M.B. iz D., ul. ..., koju zastupa punomoćnik Gordan Jovišević, odvjetnik iz Banja Luke, ul. Milana Tepića br. 22 Banja Luka, radi naknade štete, vrijednost predmeta spora 179.397,70 KM, odlučujući o žalbi tužene protiv dijela presude Općinskog suda u Livnu Odjeljenje suda u Drvaru br. 68 1 Rs 017063 23 Rs od 16.01.2025. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 23.06.2025. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Žalba tužene se uvažava i prvostupanjska presuda pod točkom I izreke kojom se usvaja u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja kojim se tužena M.B. iz D. obavezuje da tužitelju Javnoj zdravstvenoj ustanovi Dom zdravlja Drvar nadoknadi šteta zbog neispunjavanja obaveza preuzetih Ugovorom o specijalizaciji broj: 01-190/16 od 14.11.2016. godine, u ukupnom iznosu od 179.397,70 KM sa zakonskom zateznom kamatom na svaki pojedinačni mjesečni iznos od dana dospijeca pa do isplate **preinačava** se, tako da se taj tužbeni zahtjev odbija u cijelosti, kao i odluka o troškovima postupka pod točkom III izreke tako da se obvezuje tužitelj da naknadi troškove parničnog postupka tuženoj u iznosu od 10.614,95 KM, umjesto da tužena naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 12.827,92 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do konačne isplate.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odlučeno je kako slijedi:

I

„Usvaja se u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja kao osnovan, da se tužena B.M. iz D. obaveže da tužitelju Javnoj zdravstvenoj ustanovi Dom zdravlja Drvar nadoknadi šteta zbog neispunjavanja obaveza preuzetih Ugovorom o specijalizaciji broj: 01-190/16 od 14.11.2016. godine, i to za svaki mjesec pojedinačno:

- za novembar 2016. godine iznos od 2.461,81 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.12.2016. godine, do konačne isplate,
- za decembar 2016. godine iznos od 4.178,90 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.01.2017. godine, do konačne isplate,
- za januar 2017. godine iznos od 2.155,71 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.02.2017. godine, do konačne isplate,
- za februar 2017. godine iznos od 2.044,87 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.03.2017. godine, do konačne isplate,
- za mart 2017. godine iznos od 2.258,70 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.04.2017. godine, do konačne isplate,
- za april 2017. godine iznos od 2.248,58 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.05.2017. godine, do konačne isplate,
- za maj 2017. godine iznos od 2.818,98 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.06.2017. godine, do konačne isplate,
- za juni 2017. godine iznos od 2.062,06 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.07.2017. godine, do konačne isplate,
- za juli 2017. godine iznos od 1.968,33 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.08.2017. godine, do konačne isplate,
- za august 2017. godine iznos od 2.155,79 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.09.2017. godine, do konačne isplate,
- za septembar 2017. godine iznos od 1.968,33 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.10.2017. godine, do konačne isplate,
- za oktobar 2017. godine iznos od 2.062,06 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.11.2017. godine, do konačne isplate,
- za novembar 2017. godine iznos od 2.218,14 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.12.2017. godine, do konačne isplate,
- za decembar 2017. godine iznos od 2.057,72 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.01.2018. godine, do konačne isplate,
- za januar 2018. godine iznos od 2.144,79 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.02.2018. godine, do konačne isplate,
- za februar 2018. godine iznos od 1.874,60 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.03.2018. godine, do konačne isplate,
- za mart 2018. godine iznos od 2.323,03 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.04.2018. godine, do konačne isplate,
- za april 2018. godine iznos od 2.217,44 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.05.2018. godine, do konačne isplate,
- za maj 2018. godine iznos od 2.428,63 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.06.2018. godine, do konačne isplate,
- za juni 2018. godine iznos od 2.217,44 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.07.2018. godine, do konačne isplate,
- za juli 2018. godine iznos od 2.323,03 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.08.2018. godine, do konačne isplate,
- za august 2018. godine iznos od 2.428,63 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.09.2018. godine, do konačne isplate,
- za septembar 2018. godine iznos od 2.124,15 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.10.2018. godine, do konačne isplate,
- za oktobar 2018. godine iznos od 2.442,77 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.11.2018. godine, do konačne isplate,
- za novembar 2018. godine iznos od 2.336,57 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.12.2018. godine, do konačne isplate,

- za decembar 2018. godine iznos od 2.217,44 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.01.2019. godine, do konačne isplate,
- za januar 2019. godine iznos od 2.428,63 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.02.2019. godine, do konačne isplate,
- za februar 2019. godine iznos od 2.111,85 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.03.2019. godine, do konačne isplate,
- za mart 2019. godine iznos od 2.509,15 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.04.2019. godine, do konačne isplate,
- za april 2019. godine iznos od 2.628,64 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.05.2019. godine, do konačne isplate,
- za maj 2019. godine iznos od 2.748,12 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.06.2019. godine, do konačne isplate,
- za juni 2019. godine iznos od 2.389,67 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.07.2019. godine, do konačne isplate,
- za juli 2019. godine iznos od 2.748,12 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.08.2019. godine, do konačne isplate,
- za august 2019. godine iznos od 2.628,64 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.09.2019. godine, do konačne isplate,
- za septembar 2019. godine iznos od 2.523,69 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.10.2019. godine, do konačne isplate,
- za oktobar 2019. godine iznos od 2.764,04 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.11.2019. godine, do konačne isplate,
- za novembar 2019. godine iznos od 2.523,69 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.12.2019. godine, do konačne isplate,
- za decembar 2019. godine iznos od 2.643,86 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.01.2020. godine, do konačne isplate,
- za januar 2020. godine iznos od 2.764,04 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.02.2020. godine, do konačne isplate,
- za februar 2020. godine iznos od 2.403,51 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.03.2020. godine, do konačne isplate,
- za mart 2020. godine iznos od 2.643,86 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.04.2020. godine, do konačne isplate,
- za april 2020. godine iznos od 2.643,86 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.05.2020. godine, do konačne isplate,
- za maj 2020. godine iznos od 2.523,69 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.06.2020. godine, do konačne isplate,
- za juni 2020. godine iznos od 2.643,86 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.07.2020. godine, do konačne isplate,
- za juli 2020. godine iznos od 2.907,07 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.08.2020. godine, do konačne isplate,
- za august 2020. godine iznos od 2.936,69 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.09.2020. godine, do konačne isplate,
- za septembar 2020. godine iznos od 4.143,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.10.2020. godine, do konačne isplate,
- za oktobar 2020. godine iznos od 3.013,10 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.11.2020. godine, do konačne isplate,
- za novembar 2020. godine iznos od 2.538,22 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.12.2020. godine, do konačne isplate,
- za decembar 2020. godine iznos od 2.610,74 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.01.2021. godine, do konačne isplate,

- za januar 2021. godine iznos od 2.284,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.02.2021. godine, do konačne isplate,
- za februar 2021. godine iznos od 2.417,35 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.03.2021. godine, do konačne isplate,
- za mart 2021. godine iznos od 2.779,95 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.04.2021. godine, do konačne isplate,
- za april 2021. godine iznos od 2.659,08 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.05.2021. godine, do konačne isplate,
- za maj 2021. godine iznos od 2.538,22 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.06.2021. godine, do konačne isplate,
- za juni 2021. godine iznos od 2.659,08 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.07.2021. godine, do konačne isplate,
- za juli 2021. godine iznos od 2.659,08 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.08.2021. godine, do konačne isplate,
- za august 2021. godine iznos od 2.628,64 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.09.2021. godine, do konačne isplate,
- za septembar 2021. godine iznos od 2.674,31 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.10.2021. godine, do konačne isplate,
- za oktobar 2021. godine iznos od 2.552,75 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.11.2021. godine, do konačne isplate,
- za novembar 2021. godine iznos od 2.504,13 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.12.2021. godine, do konačne isplate,
- za decembar 2021. godine iznos od 2.795,87 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.01.2022. godine, do konačne isplate,
- za januar 2022. godine iznos od 2.530,95 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.02.2022. godine, do konačne isplate,
- za februar 2022. godine iznos od 2.410,43 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.03.2022. godine, do konačne isplate,
- za mart 2022. godine iznos od 2.771,99 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.04.2022. godine, do konačne isplate,
- za april 2022. godine iznos od 3.079,84 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.05.2022. godine, do konačne isplate,
- za maj 2022. godine iznos od 3.959,33 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.06.2022. godine, do konačne isplate,
- za jun 2022. godine iznos od 3.037,67 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.07.2022. godine, do konačne isplate,
- za juli 2022. godine iznos od 2.493,96 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.08.2022. godine, do konačne isplate,
- za august 2022. godine iznos od 3.176,06 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.09.2022. godine, do konačne isplate,
- za septembar 2022. godine iznos od 1.125,03 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.10.2022. godine, do konačne isplate.

II

Usvaja se u cijelosti tužbeni zahtjev tužiteljice B.M. kao osnovan, a koji glasi:

1. Obavezuje se tuženi JZU Dom zdravlja Drvar da tužiteljici B.M. isplati na ime neisplaćene plate za mjesec septembar 2022. godine iznos od 1.827,92 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 30.09.2022. godine, pa do isplate,

za mjesec oktobar 2022. godine iznos od 1.746,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 31.10.2022. godine, pa do isplate, za mjesec novembar 2022. godine iznos od 1.715,55 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 30.11.2022. godine, pa do isplate, za mjesec decembar 2022. godine iznos od 336,46 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 13.12.2022. godine, pa do isplate.

2. Obavezuje se tuženi JZU Dom zdravlja Drvar da tužiteljici B.M. isplati na ime naknade troškova toplog obroka u periodu od 01.07.2021. godine do 06.12.2022. godine, i to:

- za jul 2021. godine iznos od 219,78 KM sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 31.07.2021. godine, pa do konačne isplate,
- za august 2021. godine iznos od 219,78 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2021. godine, pa do konačne isplate,
- za septembar 2021. godine iznos od 219,78 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2021. godine, pa do konačne isplate,
- za oktobar 2021. godine iznos od 159,84 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2021. godine, pa do konačne isplate,
- za novembar 2021. godine iznos od 219,78 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.11.2021. godine, pa do konačne isplate,
- za decembar 2021. godine iznos od 219,78 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.12.2021. godine, pa do konačne isplate,
- za januar 2022. godine iznos od 208,05 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.01.2022. godine, pa do konačne isplate,
- za februar 2022. godine iznos od 219,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.02.2022. godine, pa do konačne isplate,
- za mart 2022. godine iznos od 240,90 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.03.2022. godine, pa do konačne isplate,
- za april 2022. godine iznos od 54,75 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.04.2022. godine, pa do konačne isplate,
- za maj 2022. godine iznos od 65,70 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.05.2022. godine, pa do konačne isplate,
- za juni 2022. godine iznos od 229,95 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.06.2022. godine, pa do konačne isplate,
- za juli 2022. godine iznos od 229,95 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.07.2022. godine, pa do konačne isplate,
- za august 2022. godine iznos od 240,90 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2022. godine, pa do konačne isplate,
- za septembar 2022. godine iznos od 240,90 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2022. godine, pa do konačne isplate,
- za oktobar 2022. godine iznos od 229,95 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2022. godine, pa do konačne isplate,
- za novembar 2022. godine iznos od 229,95 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.11.2022. godine, pa do konačne isplate.

3. Obavezuje se tuženi JZU Dom zdravlja Drvar da tužiteljici B.M. isplati na ime naknade troškova za odvojeni život u periodu od 01.07.2021. godine do 06.12.2022. godine, i to:

- za jul 2021. godine iznos od 699,30 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.07.2021. godine, pa do konačne isplate,

- za august 2021. godine iznos od 699,30 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.08.2021. godine, pa do konačne isplate,
 - za septembar 2021. godine iznos od 699,30 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2021. godine, pa do konačne isplate,
 - za oktobar 2021. godine iznos od 699,30 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2021. godine, pa do konačne isplate,
 - za novembar 2021. godine iznos od 699,30 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.11.2021. godine, pa do konačne isplate,
 - za decembar 2021. godine iznos od 699,30 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.12.2021. godine, pa do konačne isplate,
 - za januar 2022. godine iznos od 766,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.01.2022. godine, pa do konačne isplate,
 - za februar 2022. godine iznos od 766,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.02.2022. godine, pa do konačne isplate,
 - za mart 2022. godine iznos od 766,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.03.2022. godine, pa do konačne isplate,
 - za april 2022. godine iznos od 766,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.04.2022. godine, pa do konačne isplate,
 - za maj 2022. godine iznos od 766,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.05.2022. godine, pa do konačne isplate,
 - Za juni 2022. godine iznos od 766,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.06.2022. godine, pa do konačne isplate,
 - za juni 2022. godine iznos od 766,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.07.2022. godine, pa do konačne isplate,
 - za august 2022. godine iznos od 766,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2022. godine, pa do konačne isplate,
 - za septembar 2022. godine iznos od 766,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2022. godine, pa do konačne isplate,
 - za oktobar 2022. godine iznos od 766,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2022. godine, pa do konačne isplate,
 - za novembar 2022. godine iznos od 766,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.11.2022. godine, pa do konačne isplate,
 - za decembar 2022. godine iznos od 148,35 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.12.2022. godine, pa do konačne isplate,
4. Obavezuje se tuženi JZU Dom zdravlja Drvar da izvrši uplatu doprinosa na ime tužiteljice B.M. Federalnom zavodu za PIO/MIO i Zavodu zdravstvenog osiguranja F BiH, i to za vremenski period: od 11.09.2012. godine do 31.12.2012. godine, od 01.01.2013. godine do 31.12.2013. godine, od 01.01.2014. godine do 31.07.2014. godine i 01.09.2014. godine do 31.12.2014. godine, od 01.01.2015. godine do 30.04.2015. godine, od 01.09.2022. godine do 06.12.2022. godine.

III

Obavezuje se tužena M.B. da tužitelju JZU „Domu zdravlja Drvar“ nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 12.827,92 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na cjelokupan iznos, koja se ima računati počevši od 16.01.2025. godine, pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana“.

Protiv navedene presude u dijelu kojim je tužbeni zahtjev tužitelja JZU „Dom zdravlja“ Drvar usvojen i u dijelu koji se odnosi na odluku o troškovima parničnog postupka, pravovremeno je izjavila žalbu tužena koja žalbom pobija presudu iz svih žalbenih razloga navedenih u članku 208 stavak 1 Zakona o parničnom postupku („Sl. novine Federacije BiH“, br. 53/03, 73/05, 19/06, 98/15 u daljem tekstu ZPP-e), u kojoj predlaže da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači u dijelu kojim je tužbeni zahtjev tužitelja JZU „Dom zdravlja“ Drvar usvojen, a na način da se tužitelj odbije sa tužbenim zahtjevom kao i u dijelu koji se odnosi na odluku o troškovima postupka, ili da se žalba uvaži, presuda u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na žalbu tužitelj predlaže da se žalba odbije i potvrdi prvostupanjska presuda.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga i u granicama članka 221 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga.

Žalba je utemeljena.

Tužitelj u tužbi navodi da je sa tuženom zaključio Ugovor o specijalizaciji broj 01-190/16 od 14.11.2016. godine iz oblasti opće kirurgije u trajanju od 60 mjeseci u Univerzitetskom kliničkom centru Republike srpske Banja Luka. Tužitelj je s tuženom dana 1.08.2013. godine zaključio Ugovor o radu na neodređeno vrijeme kojim je tužena raspoređena na poslove doktora medicine u Domu zdravlja Drvar. Rješenjem Federalnog ministarstva broj 06-34-3002/16 od 11.08.2016. godine tuženoj je odobrena specijalizacija iz opće kirurgije, nakon čega je zaključen navedeni ugovor o specijalizaciji. Ugovorom o specijalizaciji tužena se obvezala da će specijalistički staž obaviti uredno i na vrijeme i po propisanom programu, te da će poslije polaganja specijalističkog ispita ostati u radnom odnosu kod tužitelja najmanje dvostruko vrijeme koliko je provela na specijalističkom stažu, a u protivnom da će tužitelju naknaditi sve što je primila za vrijeme trajanja specijalizacije. Istim ugovorom tužitelj se obvezao snositi troškove obavljanja specijalističkog staža, što uključuje bruto plaću specijalizanta, ostale naknade u skladu s ugovorom o radu i opći aktima tužitelja kao i troškove mentora, teorijske nastave, trošak polaganja specijalističkog ispita, te da će mu osigurati sva prava o općim aktima tužitelja u vrijeme obavljanja specijalističkog staža.

Tuženoj je rješenjem Federalnog ministarstva zdravstva broj 02-20-1389/22 od 9.03.2022. godine odobreno produženje specijalističkog staža u trajanju od 4 mjeseca i 9 dana, u kojem periodu je vraćena u matičnu ustanovu zbog situacije uzrokovane korona virusom te povećanog opsega posla, koji period je počeo teći od dana 23.12.2021. godine a iz razloga što se tužena nalazila na bolovanju od 11.11.2021. do 23.12.2021. Specijalistički staž tužene završen je danom 1.05.2022. godine i tužena je bila u obvezi da najkasnije u roku od 6 mjeseci od završetka specijalističkog staža, odnosno do 1.05.2022. godine pristupi polaganju specijalističkog ispita, koji rok joj je istekao 1.11.2022. godine. Tužena se nije vratila na posao u matičnu ustanovu, niti je obavijestila o razlozima izostanka s posla pa je tužitelj dana 6.12.2022. godine donio otkaz ugovora o radu broj 177-12/22 Tužbenim zahtjevom traži da se obveže tužena na isplatu a kako je to pobliže navedeno u stavku I izreke prvostupanjske presude.

Tužena u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe, pravnu osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, ističe da je tužitelj kršio odredbe Ugovora jer je vraćao tuženu na rad sa specijalizacije koju je obavljala u UKC Banja Luka, čime ju je onemogućavao da obavi specijalizaciju na vrijeme, pa nije bilo ni osnova za otkaz Ugovora o radu kao i za potraživanja naknade štete zbog neispunjenja ugovorne obveze, pa predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Pred istim sudom tužena je vodila postupak protiv tužitelja u predmetu br. 68 1 Rs 017195 23 Rs radi isplate neisplaćenih plaća pa je prvostupanjski sud donio Rješenje broj: 68 1 Rs 017063 23 Rs od 24.05.2023. godine kojim spaja parnice iz predmeta broj: 68 1 Rs 017063 23 Rs i parnicu predmeta broj: 68 1 Rs 017195 23 Rs radi zajedničkog raspravljanja i donošenja jedne presude, a radi ekonomičnosti postupka i smanjenja troškova parničnog postupka, a koja će se voditi pod brojem 68 1 Rs 017063 23 Rs, sukladno čl. 83 st. 1 ZPP-a.

Tužena u tužbi protiv tužitelja navodi da je bila u radnom odnosu kod tužitelja u periodu od 11.09.2012. godine do 06.12.2022. godine i da joj isti nije isplaćivao plate, naknade iz radnog odnosa, topli obrok i troškove za odvojeni život, i to plate za mjesec rujan, listopad i studeni 2022. godine, naknadu za topli obrok i troškove za odvojenu život nije isplatio za period od jula mjeseca 2021. godine do decembra mjeseca 2022. godine, te da joj nije na njeno ime uplatio doprinose Federalnom zavodu za PIO/MIO i Zavodu zdravstvenog osiguranja F BiH za 2012., 2013., 2014. i 2015. godinu, kao i za mjesec rujan, listopad i studeni 2022. godine, pa predlaže da se usvoji njen tužbeni zahtjev, pobliže označen kao u stavku II izreke prvostupanjske presude.

Tužitelj u odgovoru na tužbu tužene u cijelosti osporava tužbeni zahtjev, ističe da tužena nije postupila u skladu sa Ugovorom o specijalizaciji, pa ne može ni zahtijeva navedena potraživanja, pa predlaže se da se njen tužbeni zahtjev odbije kao neutemeljen.

Tužena žalbom pobija presudu u dijelu kojim je udovoljeno tužbenom zahtjevu tužitelja pod stavkom I, kao i u dijelu odluke o troškovima postupka. Prvostupanjska presuda pod stavkom II je postala pravomoćna jer protiv tog dijela presude nije ulagana žalba.

Među strankama nije sporno da je tužena bila uposlenica tužitelja u periodu od 01.08.2013. godine, kada je zaključila s tužiteljem Ugovor o radu br. 01-40/13 pa do 06.12.2022. godine, do donošenja Otkaza Ugovora o radu br. 177-12/22 od 06.12.2022. godine, da je Rješenjem Federalnog ministarstva zdravstva broj: 06-34-3002/16 od 11.08.2016. godine tuženoj je kao djelatniku tužitelja odobrena specijalizacija iz opće kirurgije, s tim što specijalistički staž počinje 05.09.2016. godine i traje 60 mjeseci (5 godina), nakon čega su tužitelj i tužena zaključili Ugovor o specijalizaciji br. 01-190/16 od 14.11.2016. godine.

Kako se tužena nakon isteka specijalizacije i produženja specijalističkog staža u trajanju od 4 mjeseca koji je istekao 01.11.2022. godine, nije vratila na posao, niti je obavijestila tužitelja o razlozima izostanka s posla, a tužitelj ju je pozivao tuženu da se vrati na posao i dostavi informaciju o specijalističkom ispitu, što ista nije učinila, tužitelj je tužiteljici otkazan ugovor o radu s danom 06.12.2022. godine.

Ugovorom o specijalizaciji 01-190/16 od 14.11.2016. godine regulirana su prava i obveze ugovornih strana, u pogledu obavljanja specijalističkog staža specijalizanta iz opće kirurgije koja će trajati 60 mjeseci, počev od 14.11.2016. godine. Tužitelj se obvezao snositi troškove specijalističkog staža koji uključuju bruto plaću specijalizanta i ostale naknade u skladu s ugovorom o radu i općim aktima Doma zdravlja, troškove glavnog mentora, teorijske nastave i polaganja specijalističkog ispit i slične troškove, te specijalizantu osigurati sva prava koja mu pripadaju po općima aktima tužitelja i u vrijeme obavljanja specijalističkog staža izvan Bolnice.

Specijalizant tj. tužena se obvezala, uspješno savladati program specijalizacije u vremenu, na način i po postupku kako je propisano pravilnikom o specijalističkom usavršavanju zdravstvenih radnika i Rješenjem Federalnog ministarstva zdravlja o odobrenju specijalizacije, redovno obavljati sadržaj programa specijalizacije, svladati program iz prethodne točke po rasporedu obavljanja propisanih programa a u skladu s uputstvima glavnog mentora, obavljati program specijalizacije bez prekida u propisanom radnom vremenu, obavijestiti Dom zdravlja o svakom prekidu specijalizacije u roku od 8 dana, računajući od dana nastupa okolnosti za prekid, kako bi Dom zdravlja mogao izvršiti svoju obvezu u pogledu produženja trajanja specijalizacije za onoliko vremena za koliko je prekid trajao. Između ostalog specijalizant se obvezao pristupiti polaganju specijalističkog ispita u roku koji odredi ministar zdravlja svojim rješenjem i poslije polaganja specijalističkog ispita odmah se javiti Domu zdravlja radi raspoređivanja na radno mjesto koje odgovara završenoj specijalizaciji, te će po završetku specijalizacije ostati na radu kod tužitelja najmanje dvostruko vremena koliko je trajala socijalizacija računajući od dana raspoređivanja na radno mjesto (čl. 4 Ugovora o specijalizaciji).

Ukoliko specijalizant ne ispunji obveze iz Ugovora obavezan je Domu zdravlja naknaditi nastalu materijalnu štetu i to u slučaju raskida Ugovora o radu svojom voljom, ako mu Ugovor o radu prestane iz razloga nepoštivanja radnih obveza, ako prekine obavljanje specijalističkog staža bez opravdanih razloga, ako ne položi specijalistički ispit u propisanom radu, ili ga uopće ne položi, ako iz bilo kojih razloga ne ostane u radnom odnosu u Domu zdravlja najmanje dvostruko trajanje specijalizacije, sve u roku od 30 dana od nastanka neispunjenja obveze (čl.6 st. 1 Ugovora o specijalizaciji).

U slučaju raskida ugovora radi neispunjenja obveza specijalizanta, specijalizant se obvezuje vratiti Domu zdravlja sva novčana davanja iz čl. 3 Ugovora sa zakonskom zateznom kamatom od dana nastale svake pojedine isplate do dana raskida ugovora, te platiti na ime pretrpljene štete u odvijanju same osnovne djelatnosti Doma zdravlja (naknada štete zbog neispunjavanja ugovora odnosno obveze Doma zdravlja-angažiranje drugih ljekara specijalista, upućivanje pacijenata u druge ustanove i sl.) iznos u visini prosječne bruto plaće ljekara specijaliste u Domu zdravlja za svaki mjesec neodrađenog roka propisanog člankom 4 alineja 12 Ugovora (čl. 8 st. 1).

Nesporno je da je tužitelji tuženoj donio Otkaz ugovor o radu br. 177-12/22 od 06.12.2022. godine zbog teže povrede radne obveze propisane Pravilnikom o radu Doma zdravlja Drvar s danom 06.12.2022. godine. U obrazloženju navedenog Otkaza se navodi da je specijalistički staž tužiteljice završen s danom 01.05.2022. godine (prema obavijesti o produženju specijalističkog ispita br. 64-03/22 od 21.03.2022. godine), od kada počinje teći rok od 6 mjeseci za spremanje i polaganje specijalističkog

ispita koji je istekao dana 01.11.2022. godine, nakon kojeg roka je tužena bila u obvezi pristupiti polaganju specijalističkog ispita, te se vratiti na posao u matičnu ustanovu. Kako se tužena nije odazivala na posao niti je dostavljala informaciju o specijalističkom ispitu, niti je poslodavca obavijestila o razlozima svog izostanka s posla, čime je počinila težu povredu radnih obveza propisanih čl. 117 st. 1 točka 1 Pravilnika o radu Doma zdravlja Drvar, tužitelj je tuženoj sukladno čl. 121 navedenog Pravilnika otkazao ugovor o radu.

Tužbenim zahtjevom tužitelj od tužene potražuje nadoknadu štete zbog neispunjavanja obaveza preuzetih Ugovorom o specijalizaciji broj: 01-190/16 od 14.11.2016. godine, i to u iznosima za svaki mjesec pojedinačno počev od studenog 2016 pa do rujna 2022. godine, sa zakonskom zateznom kamatom od dana dospijeća svakog mjesečnog iznosa pa do končane isplate (poblje navedeno u stavku I izreke prvostupanjske presude).

Što se tiče visine potraživanja tužitelja, a koji se odnose na davanja tužitelja, tj. primanja tužene za vrijeme trajanja Ugovor o specijalizaciji a koja se odnose na bruto plaće, provedeno je ekonomsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Ivanu Bilać iz Travnik. Vještak je u svom nalazu naveo troškove tužitelja po osnovi isplate osnovne bruto plaće za svaki mjesec pojedinačno i u ukupnom iznosu od 179.379,70 KM za period od studenog 2016. god do rujna 2022. godine, a koje isplate su proizašle iz čl. 3 Ugovora o specijalizaciji od 14.11.2016. godine.

Prema nalazu i mišljenju vještaka, kojeg je prvostupanjski sud cijenio kao stručan i sačinjen u skladu s pravilima struke, te iskaza vještaka, proizlazi da je tužena u navedenom periodu za vrijeme trajanja specijalizacije od tužitelja primila ukupan iznos od 179.379,70 KM i to po osnovu radnog odnosa. Troškovi specijalizacije nisu ni utvrđivani jer ih tužena od tužitelja nije ni potraživala i nisu poznati.

Prema čl. 155. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Sl. novine Federacije BiH“, br. 46/10 i 75/13) je propisano da se specijalizacija i subspecijalizacija može obavljati na fakultetima zdravstvenog usmjerenja i ovlaštenim zdravstvenim ustanovama, a uvjete i način obavljanja, polaganja ispita i snošenja troškova, propisuje federalni ministar pravilnikom.

Prema člankom 13. Pravilnika o specijalizacijama i subspecijalizacijama doktora medicine, doktora stomatologije i magistara farmacije (Sl. novine F BiH, br. 11/11, 17/11, 22/11, 26/11, 82/11, 41/12, 79/12, 55/13, 52/14 i 84/14), koji je bio na snazi u vrijeme zasnivanja radnog odnosa tužene kod tužitelja, propisano je da zahtjev za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, Ministarstvu podnosi zdravstvena ustanova, odnosno privatna praksa, zajedno sa ličnim zahtjevom doktora medicine, doktora stomatologije ili magistra farmacije za kojeg se traži odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, i da se uz zahtjev iz stavka 1. i 2. ovog članka, između ostalog, podnosi dokaz o uplati troškova specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, a koji će se koristiti za izmirenje naknada za voditelje programa, kao i glavnog mentora i komentora, dokaz o uplati troškova obavljanja dijela programa specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, koji je zajednički za sve specijalističke programe, a koji će se koristiti za izmirenje naknade za fakultete zdravstvenog usmjerenja. Člankom 14. istog Pravilnika propisano je da se iznos troškova specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, a kojim se izmiruje naknada za rad voditelje

programa, kao i rad glavnog mentora i komentora, utvrđuje rješenjem ministra, a troškove iz stavka 1. i 4. ovog članka snosi podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, iz čl. 13. ovog Pravilnika.

Člankom 16. istog Pravilnika propisano je da doktor medicine, doktor stomatologije ili magistar farmacije, kojem je rješenjem ministra odobrena specijalizacija, odnosno subspecijalizacija, u smislu čl. 13. st. 1. ovog Pravilnika, a koji nije u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi odnosno privatnoj praksi, zaključuje ugovor o radu sa zdravstvenom ustanovom odnosno privatnom praksom za period trajanja iste.

I člankom 38 Pravilnika o specijalizacijama i subspecijalizacijama zdravstvenih radnika i zdravstvenih suradnika („Sl. novine Federacije BiH“, br. 75/2020), propisano je što sve spada u troškovi obavljanja specijalističkog, odnosno subspecijalističkog staža, tko određuje visinu za rad mentora i komentora, tko snosi troškove i tko je dužan transferirati sredstva na ime troškova specijalizacije i subspecijalizacije ovlaštenoj ustanovi u kojoj se obavlja specijalizacija.

Dakle, prema odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti i navedenih Pravilnika o specijalizacijama i subspecijalizacijama zdravstvenih radnika i zdravstvenih suradnika federalni ministar zdravstva jedini je ovlašten propisati troškove specijalizacije i subspecijalizacije, troškove obavljanja i polaganja specijalističkog i subspecijalističkog staža snosi podnositelj zahtjeva, u konkretnom slučaju tužitelj, kao zdravstvena ustanova koja je tuženu uputila na specijalizaciju, a navedenim odredbama navedenih Pravilnika nije propisano da su plaće, naknada za topli obrok, naknada za odvojeni život i doprinosi za mirovinsko i invalidsko osiguranje troškovi specijalizacije.

Tužbenim zahtjevom tužitelj ne potražuje troškove specijalizacije koji su propisani navedenim čl. 38 Pravilnika o specijalizacijama i subspecijalizacijama zdravstvenih radnika i zdravstvenih suradnika, niti je tužitelj navodio da je iste imao.

Tužbenim zahtjevom tužitelj potražuje isplatu na ime obračunatih i isplaćenih bruto plaća tuženoj za period trajanja specijalističkog staža, tj povrat isplaćenih plaća. Tužitelju ne pripada pravo da potražuje isplatu na ime tih novčanih naknada iz radnog odnosa, koje je tuženoj isplatio za rad u periodu specijalizacije.

Plaća kao ekvivalent za izvršeni rad predstavlja najbitniji socijalno ekonomski institut iz okvira radnog prava, stoga su pravo na plaću, iznos najniže plaće, obračun, naknada i zaštita plaće regulirani odredbama članka 75 – 83 važećeg Zakona o radu Federacije BiH („Sl. novine Federacije BiH“, br. 26/16 i 89/18), odnosno odredbama čl. 68 – 74 ranijeg Zakona o radu („Sl. novine Federacije BiH, br. 43/99, 32/00 i 29/03), kao i odredbama čl. 138 st. 1, 3 i 4 Zakona o ovršnom postupku Federacije BiH („Sl. novine Federacije BiH, br. 32/2003, 52/2003 – ispravka, 33/2006, 39/2006 - ispravka, 39/2009, 35/2012 i 46/2016 i Sl. glasnik BiH, br. 42/2018 – odluka Ustavnog suda i 19/2025).

Također, čl. 7 Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, propisano je da je plaća pravo za izvršeni rad, koja osigurava egzistenciju radniku i njegovoj obitelji, te se samo zakonskim odredbama i po posebno i jasno

predviđenim uvjetima može propisati i to djelomično ograničenje u isplaćivanju, odnosno izvršenju na plaći kao sredstvu izvršenja, a što ukazuje da tužitelju ne pripada pravo na povrat isplaćenih naknada koje su ostvarene radom i koje su u vezi sa radom.

Građansko odjeljenje Vrhovnog suda Federacije BiH je na sjednici održanoj dana 19.03.2025. godine usvojio pravni stav koji glasi: „U troškove specijalizacije ne spadaju isplaćene bruto i neto plaće i druge naknade vezane za radni odnos bez obzira gdje je specijalizant obavljao rad“.

Kako isplaćene bruto i neto plaće, naknada za topli obrok i naknada za odvojeni život i druge naknade iz radnog odnosa, nisu propisani kao specijalistički troškovi, a odredbama navedenog Zakona o zdravstvenoj zaštiti, kao i odredbama navedenih Pravilnika o specijalizaciji nije propisana obveza vraćanja novčanih naknada iz radnog odnosa u slučaju raskida radnog odnosa po završetku specijalizacije, stoga tužena nije obvezna da vrati novčane naknade iz radnog odnosa tužitelju, koje je ostvarila za vrijeme specijalizacije kao jednog od troškova nastalog obavljanjem specijalističkog staža jer u troškove specijalizacije i subspecijalizacije ne ulaze novčane naknade vezane za radni odnos, pa tužitelju ne pripada pravo da potražuje isplatu duga na ime tih novčanih naknada iz radnog odnosa, koje su tuženoj isplaćene za rad u periodu specijalizacije.

*Tužitelj je tuženoj u predmetnom periodu za vrijeme trajanja specijalizacije isplatio na ime plaće iz radnog odnosa, koje je ostvarila dok je obavljala rad kao specijalizant, u ukupnom iznosu od 179.397,70 KM, a troškovi specijalizacije nisu predmet ovog postupka, pa obzirom na navedeno žalba tužene se uvažava i prvostupanjska presuda pod točkom I izreke kojom se usvaja u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja kojim se tužena M.B. iz D. obavezuje da tužitelju Javnoj zdravstvenoj ustanovi Dom zdravlja Drvar nadoknadi šteta zbog neispunjavanja obaveza preuzetih Ugovorom o specijalizaciji broj: 01-190/16 od 14.11.2016. godine, u ukupnom iznosu od 179.397,70 KM sa zakonskom zateznom kamatom na svaki pojedinačni mjesečni iznos od dana dospijeca pa do isplate **preinačava** se, tako da se taj tužbeni zahtjev odbija u cijelosti, kao i odluka o troškovima postupka pod točkom III izreke tako da se obavezuje tužitelj da naknadi troškove parničnog postupka tuženoj u iznosu od 10.614,95 KM, umjesto da tužena naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 12.827,92 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do konačne isplate.*

Odluka o troškovima postupka donesena je primjenom odredbe čl. 397 st. 2 Zakona o parničnom postupku, prema kojoj je sud dužan kad preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek odlučiti o troškovima cijelog postupka, pa imajući u vidu da je tužitelj ne uspio u ovom sporu, te iskazani troškovnik tužene, prema odredbi iz člana 12 i 13 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Sl. novine Federacije BiH“, br. 22/04), te prema utvrđenoj vrijednosti spora, tuženoj se priznaju troškovi na ime sastava odgovora na tužbu u iznosu od 1.415,00 KM, sastava tužbe u iznosu od 720,00 KM, pristupa na pripremno ročište i ročište glavne rasprave u iznos od po 1.415,00 KM, za svaku parničnu radnju, pristupanje na nastavka ročišta glavne rasprave u iznosu od 707,50 KM, troškove žalbe u iznosu od 1.415,00 KM, troškove vještačenja u iznosu od 2.322,58 KM, u ukupnom iznosu od 10.614,95 KM, pa je sukladno čl. 386 st. 1 i čl. 387 ZPP-a, obavezan tužitelj na naknadu troškova

tužene u iznosu od 10.614,95 KM, jer stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci naknaditi troškove postupka.

Radi iznijetog, a na temelju članka 229. točka 5 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci presude.

Predsjednica vijeća

Ozrenka Vidačak